

Οι πέτρες της καλοσύνης

Συγγραφέας: Sonica Ellis

Η Κλάρα είναι ένα νεαρό κορίτσι που λατρεύει να συλλέγει πέτρες. Μαζεύει πέτρες από διάφορα μέρη και τις φέρνει στο σπίτι της, όπου και τις διακοσμεί. Όταν βρεθεί στο σπίτι της, η Κλάρα ζωγραφίζει ευφάνταστες εικόνες και γράφει λέξεις καλοσύνης πάνω στις πέτρες που πρωτίτερα συνέλεξε. Έπειτα, τις αφήνει έξω από την πόρτα του σπιτιού της, ώστε όλοι να τις δουν.

Μια μέρα ο Σέλντον, η χελώνα, προχώρησε αργά αργά δακρυσμένος προς τη πόρτα της Κλάρα. Η αλήθεια είναι πως ο Σέλντον δεν ήταν και τόσο χαρούμενος εκείνη τη μέρα, όταν ξαφνικά αντίκρισε τις ζωγραφιστές πέτρες της Κλάρα, φιλοτεκνημένες με τόση αγάπη. Ο Σέλντον δεν μπορούσε να πιστέψει όσα έβλεπε. Η μια πέτρα έγραφε «είσαι όμορφος» και η άλλη «σε αγαπάω». Η επόμενη; «Είσαι απίστευτος!». Μέχρι να διαβάσει όσα έγραφαν όλες οι πέτρες, τα δάκρυα στα μάτια του λες και στέγνωσαν κι ένα χαμόγελο ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό του.

Ο Σέλντον άρχισε τότε να προχωρά όσο πιο γρήγορα μπορεί, που δεν ήταν και πολύ γρήγορα, και είπε στο καλύτερο του φίλο, τον Μπένη, τον λαγό, όλα όσα έγιναν. Ο Μπένη εντυπωσιάστηκε και το είπε στη Μερλ, τη σκιουρίνα. Η Μερλ το είπε στον Νιμπλ, το ποντικό, και ο Νιμπλ το είπε στον Χάρη, το κουνάβι, προφανώς εφόσον είχε διασφαλίσει πως υπήρχε ανάμεσά τους μια ικανοποιητική απόσταση. Κι έτσι συνεχίστηκε, μέχρι που όλα τα ζώα της περιοχής είχαν μαζευτεί στο σημείο που βρίσκονταν οι «πέτρες της καλοσύνης» και τις παρατηρούσαν.

Κάθε μέρα τα ζώα ερχόντουσαν για να δουν τις πανέμορφες εικόνες και τα ευγενικά και καλοσυνάτα μηνύματα που ήταν ζωγραφισμένα στις πέτρες... και κάθε φορά έφερναν κι έναν καινούργιο φίλο μαζί τους για να μοιραστούν την ευτυχία και τη χαρά που τους έδιναν οι πέτρες.

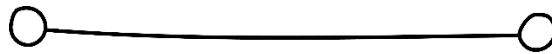
Τα μηνύματα κάθε μέρα άλλαζαν, αλλά υπήρχαν πάντα λόγια καλοσύνης και ενθάρρυνσης και πάντα έκαναν όποιο τα διάβαζε να νιώθει ευτυχισμένος. Παρότι μπορεί να ήταν δύσκολο μερικές φορές, η Κλάρα δεν φαίνονταν ποτέ να κουράζεται και να δυσανασχετεί με το να δημιουργεί και να μοιράζεται τις πέτρες καλοσύνης της. Μέχρι που μια μέρα, έπρεπε να αποχαιρετήσει το σπίτι της. Βλέπετε, η Κλάρα και η οικογένειά της μετακόμισαν σε ένα μεγαλύτερο σπίτι διότι η Κλάρα θα γινόταν σύντομα η μεγάλη αδερφή.

Τα πνευματικά δικαιώματα ανήκουν στη συγγραφέα και το παρόν αποτελεί μια προσπάθεια μετάφρασης του παραμυθιού στοχεύοντας στην εκπαιδευτική αξιοποίησή του, δίχως να αποφέρει κάποιο κέρδος.

Εκείνη τη μέρα ο Σέλντον, που αγνοούσε την μετακόμιση της Κλάρα, έφτασε στη πόρτα και δεν βρήκε καμιά πέτρα καλοσύνης. Ο Σέλντον έμεινε ήσυχος για αρκετή ώρα νιώθοντας θλίψη που καμιά πέτρα καλοσύνης δε θα βρισκονταν πια σε εκείνη τη πόρτα, ώστε να την διαβάσει αυτός και οι φίλοι του κάθε μέρα. Ώσπου ξαφνικά του ήρθε μια ιδέα.

Ο μικρός Σέλντον έτρεξε γρήγορα προς το σπίτι του, όσο πιο γρήγορα μπορούσε, που δεν ήταν και πολύ γρήγορα. Μόλις έφτασε, μάζεψε τους μαρκαδόρους τους και τα είδη ζωγραφικής, αφαίρεσε το κέλυφός του και στρώθηκε στη δουλειά. Όταν ολοκλήρωσε το έργο του, επέστρεψε στη πόρτα του σπιτιού της Κλάρα για να βρει όλους τους φίλους του απογοητευμένους που δεν υπήρχαν πέτρες καλοσύνης για να διαβάσουν. Μα ο Σέλντον τους έδειξε αμέσως το νέο, διακοσμημένο κέλυφός του και χαμόγελα σχηματίστηκαν στα πρόσωπα όλων. Βλέπετε, ο καθένας μπορεί να είναι ευγενικός και καλοσυνάτος, κι όπως ανακάλυψαν άλλωστε ο Σέλντον και οι φίλοι του... η καλοσύνη τα σπάει!

ΤΕΛΟΣ

Σύνδεσμος με ανάγνωση του παραμυθιού στα αγγλικά:

<https://www.youtube.com/watch?v=KIRv6Cyev2k>